

Παρηγία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Ι' • ΤΕΥΧΟΣ 38^ο • ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2023

ΠΑΡΡΗΣΙΑ
Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως
Ἀπρίλιος-Ἰούνιος
ΕΤΟΣ Ι' - ΤΕΥΧΟΣ 38^ο
ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσὲς
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσιδης
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιονπόλεως
69150 Κομοτηνῆ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.

Ἐγκύκλιος

Ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα 2023

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

05.

Προσφώνηση Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ
Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος στὴν Πανήγυρι
τῆς Συνάξεως τῆς Εἰκόνος «Ἄξιον Ἑστίν»
τοῦ Πρωτάτου

07.

Ἁγία Λυδία ἡ Φιλιππησία

τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Σάββα Παπαδόπουλου
Ἐφημέριον Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτη Ἡλία Παλλαδίου

11.

Προσλαλιὰ Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ
Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος
στὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ
Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πειραιῶς

14.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἀρσενίου Βασιλείου

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ ζήσαμε τις ἡμέρες τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος ὅλες τις συγκλονιστικὲς στιγμὲς τοῦ Θείου Πάθους. Ἀνηφορίσαμε μαζί με τὸν Θεάνθρωπο Κύριό μας τὸν δρόμο τοῦ Μαρτυρίου, με βαθύτατη ὁδύνη. Τὸν εἶδαμε κρεμᾶμενο στὸν Σταυρό, προσκυνήσαμε τὸ σύμβολο τῆς υπέρτατης θυσιαστικῆς ἀγάπης Του καὶ ἐρράναμε με τὰ μύρα τῆς ἀγάπης μας τὸν ζωοδόχο Τάφο.

Σήμερα τὸν πόνο καὶ τὴν θλίψη διαδέχεται ἡ χαρά, ἡ ἀγαλλίαση, ἡ ἐλπίδα. Ἡ πολυπόθητη Ἑορτὴ τῶν Ἑορτῶν ἔφτασε. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι τὸ κέντρο τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας, ἀφοῦ χωρὶς Αὐτὴν ἡ πίστη μας εἶναι «κενή», ὅπως μᾶς λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος,¹ εἶναι γεγονός. Πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἔμπλεοι εὐφροσύνης, ψάλλουμε με ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα 2023

μας τὸ μυρίννοο «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ συμμετέχουμε στὸ Πασχάλιο Δεῖπνο, ὅπου πλούσια προσφέρονται τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ.

Ἰδιαιτέρως ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος κυριευμένος ἀπὸ τὸ τρομερὸ αἶσθημα τοῦ φόβου, ἀγωνιᾷ καὶ στενάζει. Φόβος μπροστὰ στὸ ἄγνωστο. Φόβος μπροστὰ στὴν ἀρρώστεια. Φόβος μπροστὰ στὴν ἀπειλὴ τοῦ πολέμου καὶ τέλος φόβος μπροστὰ στὸ Μυστήριον τοῦ θανάτου.

Ἔρχεται, σήμερα, ὁ Ἀναστημένος Χριστὸς νὰ πεῖ σὲ ὅλους μας, «Τί τεταραγμένοι ἐστὲ καὶ διατὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν;».²

«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανὸς τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια».³ Τὸ ζωηφόρον φῶς «τῆς μίας τῶν Σαββάτων» καταυγάζει κάθε ἀνθρώπινη ὕπαρξη. Ἀπελπισία, φόβος καὶ ἀδιέξοδα πλέον δὲν ὑπάρχουν. Ὁ ἄνθρωπος ἀπολαμβάνει καὶ πάλι τὴν «πρὶν πεσοῦσαν» φύση του. Ὁ φόβος τοῦ θανάτου νικῆθηκε. Μὲ τὴν Ἀνάστασή Του ὁ Κύριος τῆς ζωῆς «θανάτῳ θάνατον πατήσας». «Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Πού σου, ἄδη, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς καὶ σὺ καταβέβλησαι».⁴

² Λουκ. κδ' 38.

³ Τροπάριο Γ' Ὡδῆς Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως.

⁴ Κατηχητικὸς λόγος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

¹ Α' Κορ. ιε', 14.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀναστάσιμο μήνυμα, πρὸς ὅλους μας, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς καὶ καταργήθηκε ὁ φόβος γιὰ τὸ ἄγνωστο, ὁ φόβος τοῦ θανάτου, ὁ φόβος τῆς ἐξουσίας τοῦ ἰσχυροῦ ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. Ἡ ἄμετρον ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, τὸ ἄπειρο ἔλεός Του καὶ ἡ ἀκένωτος Χάρις Του καλύπτουν ὅλη τὴν οἰκουμένη, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Ἀρκεῖ νὰ κατανοήσουμε ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι «τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν καὶ ὅτι ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων»⁵. Ἀρκεῖ νὰ δυναμώσουμε καὶ νὰ μείνουμε στέρεοι στὴν πίστη μας στὸν Ἀναστάντα Χριστό.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἄς κρατήσουμε καθαρὴ τὴν καρδιά μας ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ πάθη μας, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἀναπαύεται μέσα μας ὁ

Χριστὸς καὶ νὰ μένει ἄσβεστο τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἔτσι θὰ ἡρεμήσουν οἱ ψυχές μας, θὰ κατασιγήσουν τὰ πάθη μας, θὰ γαληνεύσει ὁ κόσμος. Θὰ φωλιάσει στὶς καρδιές μας ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Εὐχομαι ἀπὸ καρδιᾶς, τὸ ἀνέσπερο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως νὰ μᾶς ὀδηγεῖ σὲ μία νέα ἐν Χριστῷ ζωὴ, ὥστε λαμπαδηφόροι νὰ περιπατοῦμε «ὡς τέκνα φωτός», σύμφωνα μὲ τὴν Ἀποστολικὴ προτροπή.⁶

Ἀληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος ἀγαπητοί μου! Τό ἄπειρο ἔλεος Αὐτοῦ εἶναι μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν!

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς τὸν Ἀναστάντα Κύριο Ἰησοῦ Χριστό,

*Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων*

⁵ Ἰωάν. α', 3-4.

⁶ Ἐφ. ε', 8.

*Προσφώνηση Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμονος στὴν Πανήγυρι
τῆς Συνάξεως τῆς Εἰκόνης «Ἄξιον Ἑστίν» τοῦ Πρωτάτου*

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρά μου νὰ παρίσταμαι
σήμερα στὴν ἱερὰ πανήγυρι τοῦ «Ἄξιον
Ἑστίν», τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίου ἐφεστίου
εἰκόνης τῶν Καρυῶν, στὸν περικαλλῆ καὶ
πάνσεπτο ἀρχαιότατο ναὸ τοῦ Πρωτάτου,
τὸν καρπὸ τῆς εὐλαβείας τοῦ ἀγίου Ἀθανα-
σίου τοῦ Ἀθωνίτου καὶ τῶν ἀοιδίμων αὐτο-
κρατόρων Νικηφόρου Φωκᾶ καὶ Ἰωάννου
Τσιμισκῆ.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς ἱστορικῆς εἰκόνης καὶ
τοῦ «ὑπηκόου μοναχοῦ» ἐψάλη σὲ ἕνα τα-
πεινὸ Κελλὶ τῶν Καρυῶν ὁ ἀρχαγγελικὸς
ὕμνος ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριὴλ καὶ ἀπὸ
τότε ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη ψάλλεται σὲ
ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους ἱεροὺς ναοὺς.

Αὐτὴ ἡ εἰκόνα, ὅπως μᾶς ὑπενθυμίσα-
τε Ἁγιε Πρωτεπιστάτα, ἐπισκέφθηκε τὸν
Σεπτέμβριο τοῦ περασμένου ἔτους καὶ
ἀγίασε, ἐχαρίτωσε τὴν ἀκριτικὴ Μητρό-
πολή μου, τὴν πόλη τῆς Κομοτηνῆς καὶ
ὅλη τὴν Θράκη μας. Τὸ προσκύνημα αὐτὸ
παραμένει ἀνεξίτηλο ἀκόμη σὲ ὅλους
ἐμᾶς στὴν Θράκη καὶ ἡ εὐλογία τῆς Πα-
ναγίας μας αἰσθητὴ καὶ μεγάλη. Τὸ προ-
σκύνημα αὐτὸ συνέδεσε τὴν Θράκη μας
μὲ τὸ Ἅγιον Ὅρος μὲ ἀκόμη ἰσχυροτέρους
πνευματικοὺς δεσμούς.

Οἱ δεσμοὶ αὐτοὶ ὑπῆρχαν πάντοτε,
ὅπως ἀποδεικνύει ἡ ὑπαρξὴ ἐπάνω ἀπὸ
τὴν Κομοτηνὴ ἑνὸς ἄλλου Ἀγίου Ὁρους,
τοῦ Παπικίου Ὁρους, ἀπὸ τὸ ὁποῖο πέρα-
σαν Ἀγιορεῖται πατέρες ὅπως ὁ ὅσιος
Μάξιμος ὁ Καυσοκαλύβης καὶ ὁ ἅγιος
Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, πρὶν μονάσουν
ἐδῶ στὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅπου οἱ συνθῆκες
ἦταν εὐνοϊκώτερες.

Ὁ φιλοκαλικὸς πατὴρ Κοσμᾶς Τζιντζι-
λούκης, ποὺ τὸν 11^ο αἰῶνα ἱδρυσε μία
περίφημη Μονὴ τοῦ Παπικίου Ὁρους, μία
Μονὴ τῆς Παναγίας, συνδεδεμένη στενὰ
μὲ τὴν Κομοτηνὴ, συνέταξε καὶ παρέδω-
σε στοὺς Ἀγιορεῖται πατέρας τὸ δεύτερο
τυπικὸ τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἀπεσταλμένος
ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνο Θ'
Μονομάχο.

Αὐτοὶ οἱ ἅγιοι, μετὰ τῶν λοιπῶν ὁσίων
Ἀγιορειτῶν πατέρων, καὶ φυσικὰ ἡ Κυ-
ρία Θεοτόκος, ἡ Δέσποινά μας, εἶναι ἡ
κοινὴ πνευματικὴ κληρονομία τῆς Μη-
τροπόλεώς μου καὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους,
ποὺ μᾶς ἐνώνουν μὲ ἀρρήκτους πνευ-
ματικοὺς δεσμούς ἀπὸ αἰώνων μέχρι
σήμερα, σὲ καιροὺς εὐτυχίας καὶ δυστυ-

χίας, εὐθηνίας καὶ στερήσεως, εἰρήνης καὶ πολέμου.

Ἡ σκέπη καὶ ἡ πρόνοια τῆς Κυρίας Θεοτόκου εἶναι ἡ ἐλπίδα ὅλων μας στοὺς δύσκολους καιροὺς ποὺ ζοῦμε, μὲ τὴν συνεχῶς αὐξανόμενη ἀπομάκρυνση τοῦ κόσμου ἀπὸ τὶς εὐαγγελικὲς ἀξίες.

Σὰς εὐχαριστοῦμε, ἅγιοι Πατέρες, γιὰ τὸν ἀγῶνα καὶ τὶς προσπάθειες ποὺ καταβάλλετε νὰ παραδώσετε στὶς μεταγενέστερες γενεὲς ἀλώβητη τὴν ὑπερπολύτιμη πνευματικὴ κληρονομία τοῦ γηραιοῦ Ἀθωνος.

Εὐχαριστῶ πολὺ τὴν Ἱερὰν Ἐπιστασίαν γιὰ τὴν τιμητικὴ πρόσκλησή της νὰ χοροστατήσω στὴν ἱερὰ αὐτὴν πανήγυρι τοῦ «Ἀξιόν Ἐστιν».

Εὐχαριστῶ κι ἐγὼ τοὺς συλλειτουργήσαντας Ἀγιορείτας πατέρας, τοὺς ἐκλεκτοὺς ἱεροψάλτας ποὺ ἐλάμπρυναν τὴν πανήγυρη, τοὺς συμμετέχοντας πατέρας καὶ διακονητάς, καὶ ὅλους τοὺς προσκυ-

νητὰς ποὺ προσῆλθαν στὴν χάρη τῆς Θεοτόκου.

Σὰς παρακαλῶ, εὐρισκόμενοι καὶ ζῶντες στὸν εὐλογημένο τοῦτον εὐδιολιμένα τῆς Ὁρθοδόξου ἀσκητικῆς παραδόσεως, νὰ μὴν λησμονῆτε τὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μου καὶ τὴν Θράκη μας, γιὰτὶ ἀντιπαλαίουμε διαρκῶς καὶ καθημερινῶς πρὸς ἀοράτους καὶ ὁρατοὺς ἐχθρούς, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ διατηρήσουμε καὶ νὰ μεταδώσουμε στὶς ἐπόμενες γενεὲς τῶν Θρακῶν ἁσβεστη τὴν λαμπάδα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὶς προσευχὲς σας.

Εὐχομαι διαπύρως ἡ Κυρία Θεοτόκος νὰ μεσιτεύη, μετὰ πάντων τῶν Ἀγιορειτῶν Ἀγίων, εἰς τὸν Υἱὸν Της καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, νὰ ἀξιῶσῃ ὅλους μας τοῦ ποθητοῦ Παραδείσου. Ἀμήν.

*Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων*

Ἀγία Λυδία ἡ Φιλιππησία

Ἀρχιμανδρίτης Σάββας Παπαδόπουλος

Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτη Ἡλίας Παλλαδίου

Χριστὸς Ἀνέστη! Στὶς 20 Μαΐου ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴν μνήμη τῆς Ἀγίας Λυδίας τῆς Ἰσαποστόλου. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εὐρισκόμενος στὴν Τρωάδα βλέπει ἓνα ὄραμα: βλέπει ἓναν ἄνδρα Μακεδόνα νὰ τοῦ ὁμιλεῖ στὴν ἑλληνικὴ καὶ μὲ προφορὰ μακεδονικὴ νὰ τοῦ λέει: «Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν».¹ Πέρασε στὴν Μακεδονία καὶ βοήθησέ μας! Καὶ ἀπὸ τὴν Τρωάδα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος περνάει στὴν Σαμοθράκη καὶ στὴν συνέχεια ἔρχεται στὴ Νεάπολη, τὴ σημερινὴ Καβάλα, καὶ ἀγναντεύει πάνω ἀπὸ τὴν κορυφὴ ποὺ περνοῦσε ἡ Ἑγνατία Ὀδός, τὴν ἀπέναντι πόλη τῶν Φιλίππων. Καὶ μαζί μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του πέρασε στὴν πόλη τῶν Φιλίππων, μία πόλη πολυάνθρωπη, ποὺ διακρινόταν γιὰ τὸν πολιτισμὸ καὶ γιὰ τὸ ἐμπόριό της.

Ἦταν ἡμέρα Σάββατο, στὴν ἄκρη τῆς πόλεως τῶν Φιλίππων, σ' ἓναν περιφραγμένον τόπον, ποὺ ὠνομάζετο Τόπος Προσευχῆς, σ' ἓνα βουκολικὸ τοπίο, ποὺ δίπλα κυλοῦσαν τὰ νερὰ τοῦ Ζυγάκτου Ποταμοῦ, μία ὁμάδα γυναικῶν προσπύχετο. Εὐκαιρία λοιπόν, ὁ μεγάλος ψαράς νὰ ρίξει τὰ δίχτυα του. Πλησιάζει τὶς γυναῖκες καὶ ἀρχίζει τὸ κήρυγμά του. Μικρὸ τὸ ἀκροατήριον. Ὀλιγάριθμες οἱ ψυχές,

ἀλλὰ θετικὰ τὰ ἀποτελέσματα. Ἀνάμεσά του καὶ μία ἔμπορος πορφύρας, ἡ Λυδία ἡ Πορφυρόπωλις, ὅπως μᾶς εἶναι γνωστή, ἀπὸ τὰ Θυάτειρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐμπορευόταν πανάκριβα εἶδη ἐνδυμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων κυριαρχοῦσε ἡ πορφύρα. Καὶ γιὰ νὰ εἶσαι ἔμπορος πορφύρας ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τουλάχιστον, ἔπρεπε νὰ εἶσαι πανέξυπνος καὶ νὰ διαθέτεις καὶ χρηματικὰ κεφάλαια. Ἡ Λυδία, μόλις ἀντίκρουσε τὴν μεγαλοπρεπῆ μορφή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τῶν συνοδῶν του, μόλις ἄκουσε θεϊκὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου, ἄστραψε τὸ πρόσωπό της, συγκινήθηκε, συγκλονίσθηκε ἡ διψασμένη της καρδιὰ καὶ ρουφοῦσε τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μίλησε γιὰ τὸν ἄνθρωπῳσαντα Κύριο, γιὰ τὸν Μεσσία, ποὺ ἦλθε, κήρυξε, δίδαξε, θαυματούργησε, σταυρώθηκε, ἀπέθανε, ἀναστήθηκε καὶ ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς. Σύντομον τὸ κήρυγμα μὰ ἀποτελεσματικὸ γιὰ τὶς ψυχὲς αὐτὲς καί, ἰδιαίτερως, γιὰ τὴν Λυδίαν τὴν Φιλιππησία. Τὸ κήρυγμα τελείωσε καὶ ἡ Λυδία μὲ δάκρυα στὰ μάτια πέφτει στὰ πόδια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ὁμολογεῖ τὴν πίστη της. «Πιστεύω στὸν Χριστό. Θέλω νὰ γίνω καὶ ἐγὼ μαθήτρια τοῦ Χριστοῦ». Καὶ πράγματι, αὐτὸ τὸ συγκλονιστικὸ θαῦμα τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς γυναίκας αὐτῆς τὸ βλέπουμε νὰ πραγματοποιεῖται αὐθημε-

¹ Πράξ. ἰστ' 9.

“Ἡ Ἀγία Λυδία ἡ Φιλιππησία εἶναι ἡ πρώτη Χριστιανὴ τῆς Εὐρώπης. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τιμὴ γιὰ τὶς γυναῖκες. Εἶναι ἡ πρώτη γυναίκα στὴν Εὐρώπη ποὺ τίμησε μὲ τὸ ὄνομά της καὶ μὲ τὴ ζωὴ της τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.”

ρόν. Βαπτίζεται στὰ νερὰ τοῦ Ζυγάκτου ποταμοῦ καὶ γίνεται Χριστιανή. Ἡ πρώτη Χριστιανὴ τῆς Εὐρώπης. Καὶ μαζί ὅλοι οἱ δικοί της.

Βεβαίως, ἡ Λυδία δὲν σταματᾷ ἐδῶ. Ἡ πίστη της γίνεται πράξη, γίνεται θεϊκὴ ἀγάπη. Καλεῖ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο μαζί μὲ τὴ συνοδεία του, γιὰ νὰ τοὺς φιλοξενήσει. «Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μέινετε· καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς»² λέει ὁ συγγραφέας τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ποὺ ἀναφέρεται στὸ περιστατικὸ αὐτό. «Ἄν μὲ κρίνετε ἄξια καὶ πιστὴ Χριστιανή, ἐλᾶτε στὸ σπίτι μου νὰ σᾶς φιλοξενήσω». «Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς».³ Μὲ πολλὴ ἐπιμονὴ τοὺς παρακάλεσε νὰ πᾶνε στὸ φιλόξενο σπίτι της, νὰ τοὺς δεχθεῖ καὶ νὰ τοὺς προσφέρει τὴν καλωσύνη της, τὴν ἀγάπη της, τὴν βοήθεια, σ' αὐτοὺς τοὺς τίμιους ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου. Κοιτᾷστε ὅμως, πόσο δυνατὴ καὶ ἐκφραστικὴ εἶναι ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα: «Παρεβιάσατο». Τοὺς πῆζε, τοὺς βίαζε: «Ἐλᾶτε στὸ σπίτι μου. Δὲν μπορεῖτε νὰ πᾶτε ἄλλοῦ. Ἐμεῖς τώρα εἴμαστε συγγενεῖς». Ἀφοῦ στὴν καρδιά της πλέον, φιλοξενεῖ τὸν Χριστό, τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου, δὲν μπορεῖ νὰ ἀφήσει τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Χριστοῦ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της. Τοὺς δέχεται καὶ τοὺς προσφέρει φι-

λοξενία. Ἔτσι κερδήθηκε μία ψυχὴ. Μία ψυχὴ εἶπα; Λάθος ἔκανα. Κερδίζονται καὶ ἄλλες ψυχές. Ὅλοι οἱ συγγενεῖς τῆς Λυδίας τῆς Πορφυροπώλιδος βαπτίστηκαν καὶ ἔγιναν Χριστιανοί. Καὶ ἡ Λυδία ἐγκαταλείπει τὸ ἐμπόριο τῆς πορφύρας καὶ γίνεται ἱεραποστόλος, γίνεται κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου. Κηρύττει καὶ διδάσκει ὅπου καὶ ἂν βρεθεῖ, ὅπου καὶ ἂν σταθεῖ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργο τῆς Λυδίας τῆς Φιλιππησίας, τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας ἀποκαλεῖ Ἰσαπόστολο. Καὶ κηρύττει μὲ θάρρος, μὲ παρρησία, ἀκούραστα καὶ ἀκατάπαυστα μὲ τὸ παράδειγμά της, μὲ τὴ ζωὴ της καὶ μὲ τὴ γλῶσσα της, ἡ ὁποία πολλὰς φορὲς ἀπαλύνει, δροσίζει, ἀλλὰ καὶ θερμαίνει καὶ ζωογονεῖ καὶ ἀνασταίνει τοὺς πεσμένους καὶ ἀπελπισμένους.

Ἡ Ἐκκλησία μας τίμησε τὴν Ἀγία Λυδία, ποὺ τὸ ὄνομά της εἶναι γραμμένο στὰ βιβλία τῆς αἰωνιότητος, καὶ ἐορτάζει τὴν μνήμη της κάθε χρόνο στὶς 20 Μαΐου. Ἡ Ἀγία Λυδία ἡ Φιλιππησία εἶναι ἡ πρώτη Χριστιανὴ τῆς Εὐρώπης. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τιμὴ γιὰ τὶς γυναῖκες. Εἶναι ἡ πρώτη γυναίκα στὴν Εὐρώπη ποὺ τίμησε μὲ τὸ ὄνομά της καὶ μὲ τὴ ζωὴ της τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Μὲ τὰ λίγα αὐτὰ λόγια, ἀδελφοί μου, προσπάθησα νὰ κάνω μία σκιαγράφηση τῆς προσωπικότητος τῆς Ἀγίας Λυδίας τῆς Φιλιπ-

2 Πράξ. ιστ' 15.

3 Πράξ. ιστ' 15.

ησιότητας. Ἀλλὰ ἄς δοῦμε ποιά ἦταν τὰ χαρίσματα ἐκεῖνα τῆς Ἀγίας γυναικός, ποὺ τὴν ἀνέδειξαν Χριστιανή, Ἀγία καὶ Ἰσαπόστολο. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶχε κατ' ἐξοχὴν μία λαχτάρα, εἶχε ἕναν πόθο, εἶχε μία ἀνησυχία, νὰ δεῖ, νὰ γνωρίσει τὸν Θεό. Γι' αὐτὸ καὶ βρίσκεται στὸν κῆπο τῆς προσευχῆς καὶ προσεύχεται. Βλέπετε, ὁ ἄνθρωπος, ἀδελφοί μου, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς τὴν προσευχή. Ὅπως τὸ ψάρι δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει στὴν στεριά, ἔτσι καὶ ὁ Χριστιανὸς δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς τὴν προσευχή. Γιατί ἡ προσευχή εἶναι τὸ ὀξυγόνον τῆς ψυχῆς. Ἡ προσευχή εἶναι ἡ σκάλα ποὺ ἀνεβάζει τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὴν γῆ στὸν οὐρανὸ καὶ προσεγγίζει τὸν θρόνον τῆς Τρισηλίου Θεότητος. Ἡ προσευχή εἶναι τὸ μυστικὸ ὄπλον τοῦ Χριστιανοῦ, μὲ τὸ ὁποῖο μάχεται στὶς

δυσκολίες, στοὺς πειρασμούς, στὰ ἐμπόδια, στὶς θλίψεις, στὶς δοκιμασίες καὶ μὲ αὐτὸ νικᾷ. Ἡ προσευ-

χόμενη ψυχὴ γίνεται δέκτης τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Προσευχόταν ἡ Ἀγία Λυδία μὲ θερμὴ καρδία, μὲ πόθο νὰ γνωρίσει τὸν Θεό. Καὶ ὁ Θεὸς ἀπαντᾷ θετικά.

Τῆς ἀποκαλύπτεται.

Λοιπὸν, καὶ ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, καλούμαστε νὰ κάνουμε τὴν προσευχὴ βίωμά μας. «Ἀδειαλείπτως προσεύχεσθε»,⁴ λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ἀδιακόπως, ἀκαταπαύστως νὰ προσευχόμαστε. «Τοῦτο δὲ τὸ γένος (τῶν δαιμόνων) οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν

προσευχῇ καὶ νηστείᾳ»,⁵ εἶπε ὁ Κύριος. Προσευχόμαστε καὶ ἐμεῖς στὶς ὥρες τοῦ πειρασμοῦ καὶ ζητοῦμε τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ. Προσευχόμαστε στὴν ὥρα τοῦ πόνου, τῆς ἀρρώστιας, στὴν ὥρα τοῦ θανάτου. Ἀλλὰ ὄχι μονάχα στὶς δύσκολες στιγμές! Γιατὶ ἡ προσευχή εἶναι μία θεϊκὴ δύναμη, ποὺ θωρακίζει τὸν ἄνθρωπο. Ἀνάγκη προσευχῆς ἔχουμε ὅλοι. Προσεύχεται ὁ λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου στὸ Ἱερὸ Θυσιαστήριον γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τὸ ποίμνιον του. Παίρνει τίς προσευχὰς τοῦ λαοῦ καὶ τίς ἀνεβάζει στὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ. Παίρνει τὸν πόνον τῶν ἀνθρώπων καὶ τίς ἐναποθέτει στὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ. Προσεύχεται ἡ μητέρα γιὰ τὰ παιδιά της. Καὶ ἀλλοίμονο ἐὰν δὲν προσεύχεται. Δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ στεκόμαστε ἐπικριτικὰ ἔναντι τῶν παιδιῶν μας, νὰ ὑπογραμμίζουμε τὰ λάθη, νὰ σημειώνουμε τὰ σφάλματα, νὰ ἀπαγγέλλουμε τὴν κατηγορία καὶ νὰ βγάζουμε τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφαση. Οἱ ἀνησυχίες ποὺ ἔχουμε γιὰ τὰ παιδιά μας, νὰ μεταφερθοῦν σὲ προσευχή. «Θεέ μου, τὸ παιδί μου! Τὴν κόρη μου! Τὰ παιδιά μου φύλαξέ τα, προστάτευσέ τα, ἀσφάλισέ τα, φώτισέ τα, καθοδήγησέ τα, ἀγίασέ τα». Naί, νὰ προσεύχεται ἡ μητέρα γιὰ τὰ παιδιά της. Na προσεύχονται ὅμως, καὶ τὰ παιδιά ποὺ βρίσκονται μέσα στὴ θύελλα καὶ στὴν καταιγίδα τοῦ κακοῦ. Na προσεύχονται καὶ τὰ παιδιά, ποὺ βρίσκονται μέσα σὲ μία κοινωνία ποὺ σείεται ἐκ θεμελίων. Na προσεύχονται καὶ τὰ παιδιά, ποὺ ζοῦν μέσα στὶς προκλήσεις καὶ τοὺς πειρασμούς. Na προσεύχεται ἡ σύζυγος γιὰ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνδρας γιὰ τὴν σύντροφό του. Εἶναι πολλοὶ καὶ ποικίλοι οἱ πειρασμοί, τὰ προβλήματα καὶ οἱ δυσκολίες. Σήμερα σείεται ἡ οἰκογένεια,

4 Α' Θεσσ. ε' 17.

5 Ματθ. ιζ' 21.

διαλύονται οἱ οἰκογένειες, χωρίζουν τὰ ἀνδρόγυνα, πετιοῦνται τὰ παιδιά στοὺς δρόμους, γιατί δὲν ὑπάρχει ὁ συνδετικὸς κρίκος μέσα στὴν οἰκογένεια, ἡ προσευχή, ποὺ συνδέει τὰ μέλη, τὰ φρουρεῖ, τὰ φωτίζει καὶ τὰ ἀγιάζει. Ὅποια οἰκογένεια προσεύχεται εἶναι οἰκογένεια θεοφροῦρητος, εἶναι οἰκογένεια θεοφύλακτος, εἶναι οἰκογένεια φωτισμένη καὶ ἀγιασμένη. Προσευχόταν ἡ Ἁγία Λυδία ἡ Φιλιππησία. Κι ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, πρέπει νὰ προσευχόμαστε παντοῦ καὶ πάντοτε. Ἔχουμε ἀνάγκη προσευχῆς! Νὰ προσευχόμαστε, ὄχι μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό μας. Νὰ προσευχόμαστε γιὰ τὸν ἄρρωστο, γιὰ τὸν θλιμμένο. Γέμισαν τὰ νοσοκομεῖα ἀπὸ ἀρρώστους. Τὸ βασίλειο τοῦ πόνου εἶναι ἀπέραντο. Νὰ προσευχόμαστε γιὰ τοὺς πλανεμένους, γιὰ τοὺς κατατρεγμένους, γιὰ τοὺς φυλακισμένους, γιὰ τοὺς πεινασμένους, γιὰ τοὺς λαοὺς ποὺ καταδυναστεύονται ἀπὸ τοὺς μεγάλους

καὶ ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Στὰ χέρια μας, ἀδέλφια μου, ἔχουμε ἓνα ὄπλο ἰσχυρό, τὴν προσευχή. Νὰ προσευχόμαστε γιὰ τοὺς ἄρχοντες τοῦ τόπου μας, γιὰ τοὺς πολιτικούς καὶ πνευματικούς ἡγέτες τοῦ λαοῦ μας. Οἱ μοναχοὶ ποὺ βρίσκονται στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ σ' ὅποιο ἄλλο σημεῖο τῆς γῆς, αὐτοὶ μὲ τὴν προσευχή τους μποροῦν νὰ κρατοῦν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὸν τόπο μας.

Ἀδελφοί μου νὰ βγάλουμε ὅλοι μας ἀπὸ τὴν ἀποθήκη τὸ ὄπλο τῆς προσευχῆς. Νὰ τὸ χρησιμοποιήσουμε στὴν μάχη καὶ στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα ποὺ ὅλοι διεξάγουμε. Δὲν ἐπιτρέπεται στὸν καιρὸ τῆς μάχης νὰ ἔχουμε ἀποθηκευμένο καὶ ἀχρησιμοποιοῦντο τὸ ὄπλο τῆς προσευχῆς. Νὰ τὸ κρατήσουμε στὰ χέρια μας, νὰ πολεμήσουμε γενναῖα καὶ ἥρωικά, γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν μάχη. Τὴν μάχη τοῦ ἀγιασμοῦ τῆς ψυχῆς μας. Τὴν μάχη γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. Αὐτὴν τὴν φλογερή, τὴν ἀδιάλειπτη, τὴν ἀσίγαστη, τὴν θεϊκὴ προσευχή νὰ στέλνουμε πάντοτε στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ αἰτήματά τους θὰ γίνονται εἰσακουστά, καὶ τὶς ἀπαντήσεις μας θὰ τὶς παίρνουμε, εἴτε αὐτὲς εἶναι θετικές εἴτε εἶναι ἀρνητικές.

Τὸ μήνυμα ποὺ μᾶς στέλνει σήμερα ἡ Ἁγία Λυδία ἡ Φιλιππησία εἶναι: Ἀφοῦ βαπτισθήκαμε, νὰ δεχθοῦμε τὸ σωτήριο μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ ποῦμε καὶ ἐμεῖς: «Κύριε, ἐὰν μᾶς κρίνης ἀξίους, ἔλα νὰ Σὲ φιλοξενήσουμε στὴν καρδιά μας». Νὰ φιλοξενήσουμε τὸν Κύριο στὴν καρδιά μας! Καὶ ὕστερα ἀπὸ αὐτὴν τὴν φιλοξενία, δὲν μένει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ποῦμε τό: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλο Σου, Δέσποτα». Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς μας. Καὶ νὰ ἀξιωθοῦμε, μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ἁγίας Λυδίας τῆς Φιλιππησίας, νὰ κερδίσουμε ὅλοι μας τὸν Παράδεισο.

Προσλαλιὰ Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος στὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πειραιῶς

Μὲ αἰσθήματα ἰδιαίτερης τιμῆς καὶ χαρᾶς βρίσκομαι ἀπόψε ἀνάμεσά σας, συμπανηγυρίζων μὲ τὸν πατέρα καὶ διδάσκαλό Σας, στὸν ὄντως λαμπρόφορο καὶ περικαλλέστατο Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τὴν χάρη, τὴν εὐλογία καὶ τὸν ἁγιασμό τῶν ὁποίων ἐκζητῶ προσευχητικῶς τόσο γιὰ τὸν καθένα σας προσωπικά, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ταπεινὴ μου διακονία ὡς ποιμένος μιᾶς εὐαίσθητης καὶ εὐλογημένης Μητροπόλεως τῆς φιλότατης Πατρίδας μας, πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸ ἐπίνειο τῆς Ἀττικῆς γῆς, στὴν ἀκριτικὴ Θράκη, τὴν ὁμορφὴ Κομοτηνή.

Θεωρῶ ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ εὐλογία γιὰ τὴν λαχοῦσα μοι ἐκκλησιαστικὴ ἐπαρχία, ὅτι ἡ πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου φιλάδελφος πρόσκληση τοῦ ὀτρηροῦ καὶ σοφοῦ σας ἐπισκόπου, προκειμένου νὰ παρευρεθῶ μαζί σας κατὰ τὸ ἐφετινὸ ἐορταστικὸ γιὰ τὴν μεγαλῶνυμη ἐνορία σας διήμερο, λαμβάνει ἀφορμὴ ἀπὸ τὸ γεγονὸς τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῆς μέχρι σήμερα ἐνταῦθα φυλασσομένης ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος στὴν ἱστορικὴ ἔδρα τῆς Μητροπόλεώς μας, τὴν Μαρώνεια. Καὶ κατὰ τοῦτο εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ τὸν Ἅγιο Πειραιῶς, καὶ τὸν εὐχομαι ἔτη χαλαρόμπεια, μεμαρτυρημένα καὶ πεπληρωμένα τοῦ ἀναστασίμου φωτὸς καὶ τῆς εἰρήνης

τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὅμως, ἡ παροῦσα ἑσπέρα ἀνοίξε ἤδη τὴν αὐλαία τῆς πανηγύρεως τῆς ἐνορίας σας καὶ φέρνει στὸ προσκίνηιο τῆς σύντομης προσλαλιᾶς μου τὴν χαρακτηριστικὴ φράση μὲ τὴν ὁποία συνέδεσε ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος τὴν ἔνδοξη ἱστορικὴ διαδρομὴ του στὰ πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ δρώμενα τῆς ἐποχῆς του, τὰ ὁποῖα μαζί μὲ τὶς εὐσεβεῖς ἐνέργειες τῆς κατὰ πάντα θεοφιλοῦς μητρὸς του, Ἀγίας Ἑλένης,

ἐξακολουθοῦν νὰ ἐμπνέουν κάθε ὀρθόδοξο χριστιανό, ὁ ὁποῖος εἰσέρχεται μὲ τὸ μυστηριακό του βάπτισμα στὴν καλλιέλαιο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ποιά εἶναι αὐτὴ ἡ φράση; Ἡ πολὺ γνωστή σὲ ὅλους μας: «ἐν τούτῳ νίκα». Μὲ αὐτὸν θὰ νικήσεις.

Πρόκειται γιὰ φράση συνδεδεμένη μὲ τὸ πολυτιμότερο σύμβολο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας παραδόσεως, τὸν Τίμιο Σταυρό. Φράση ποὺ χαρακτηρίζει ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ἥθος τῆς ὀρθόδοξης αὐτοσυνειδησίας μας. Φράση τὴν ὁποία ὀφείλουμε νὰ μνημονεύουμε ὡς ἄλλη καρδιακὴ προσευχή, προκειμένου νὰ ἀνατροφοδοτοῦμε στὴν ζωὴ μας τὸ σταυρικό της περιεχόμενο, ἀλλὰ καὶ τὴν συνάφειά της μὲ τὸν τελικό μας στόχο, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν προσδοκωμένη Ἀνάσταση.

Γι' αὐτὸ ἄλλωστε ὁ Χριστὸς ἀπευθύνει στοὺς μαθητές Του καὶ δι' αὐτῶν στοὺς χριστιανούς κάθε ἐποχῆς τὸν λόγο Του: «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον». Ὁ «καλὰ λίαν» κόσμος μας χαρακτηρίζεται ἀπὸ θλίψεις, δοκιμασίες καὶ Σταυρό. Ὅμως αὐτὸς ὁ ζωοποιὸς Σταυρὸς μᾶς ὁδηγεῖ στὸ ξέφωτο τῆς Ἀναστάσεως. Καὶ σήμερα στὴν πανευφρόσυνη μνήμη τῶν ἁγίων ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ εἰσφέρει τὸ κυρίαρχο μήνυμα σὲ κάθε φιλέορτο χριστιανό.

Ἐν τούτῳ νίκα τὴν ἁμαρτία, μᾶς λέγει. Γιατὶ ἐκεῖνος ποὺ ἀναλαμβάνει ἐκούσια καὶ ἀπροϋπόθετα τὸ βάρος τοῦ προσωπικοῦ σταυροῦ στὴν ζωὴ του, γνωρίζει πῶς μὲ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἥθος δύναται νὰ καταπολεμήσει κάθε ἁμαρτία ποὺ τὸν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο, δηλαδή,

τὸν ἄνθρωπο. Ἐξάλλου ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας ἐρχόμενος πρὸς τὸ ἐκούσιο πάθος, ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ Σταυροῦ Του, πρῶτος ζήτησε ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα νὰ συγχωρέσει τὶς ἁμαρτίες τῶν σταυρωτῶν Του.

Ἐν τούτῳ νίκα τὴν ἀπιστία, μᾶς λέει ἐπίσης ἡ παροῦσα ἡμέρα. Καὶ ἡ περίτρανη ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς φράσης ἔγκειται στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος προσέφερε τὸ δῶρο τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στοὺς θεωρουμένους μέχρι τὰ χρόνια τῆς ἐποχῆς του ἀπίστους, μωροὺς καὶ αἰρετικούς χριστιανούς. Διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς λεπτῆς πολιτικῆς ὀξύνοιάς του διέλυσε τὸ κατηγορητικὸ βάρος τῆς θεωρουμένης ὡς ἐγκληματικῆς καὶ βαριᾶς ἀπιστίας τῶν χριστιανῶν ἔναντι τῆς παραδεδομένης εἰδωλοθρησκείας τῶν Ρωμαίων· ἄνοιξε τὸν δρόμο στὴν πίστη τοῦ ἀληθινοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, προκειμένου κάθε χριστιανὸς νὰ ἔρχεται ἔκτοτε σὲ ὄντολογικὴ συζήτηση μὲ τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτό, καὶ νὰ τὸν προσεγγίζει εἴτε ὡς φορέα ἀγιότητος διὰ τῆς τοῦ σταυροῦ πίστεως στὸν Χριστό, εἴτε νὰ τὸν διαπιστώνει ὡς φορέα ἀλλοτρίωσης διὰ τῆς τοῦ σταυροῦ ἄρνησης καὶ ἀπιστίας πρὸς τὸ σωτηριῶδες ἔργο Αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀγίας Του Ἐκκλησίας.

Ἐν τούτῳ νίκα τὴν ἀπανθρωπία. Ὁντως, ἀδελφοί μου! Ἐὰν βιώνουμε στὶς ἡμέρες μας, ὅπως καὶ σὲ κάθε ἐποχὴ τὸ πάγωμα τῆς ἀγάπης στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, τοῦτο ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ δὲν ἐνώνει στὴν ὀριζόντια διάστασή του, καθένα ἀπὸ ἐμᾶς μὲ τὸν συνάνθρωπό μας. Χωρὶς ὑποσημειώσεις, λογικὲς δῆθεν ἐξαιρέσεις καὶ ἀποκλεισμούς. Ἡ σταυρικὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τῆς ἀγάπης

Του πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Καὶ ἡ δική μας στοχοπροσήλωση ὀρίζεται ὡς καθημερινὸ βίωμα αὐτῆς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπο, ὡς ἔμπρακτῃ ἄρνηση τοῦ πνεύματος τῆς ἀπανθρωπιᾶς καὶ τῆς σκληροκαρδίας, ὡς συμπόρευση, συσταύρωση καὶ προάσπιση τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ δικαίου τοῦ ἀδελφοῦ μας. Ἐτσι λογιζόμαστε ὄντως ἄνθρωποι καὶ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰησοῦ στὴν κοινωνία μας.

Τέλος τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ μᾶς ὑπομνήσκει καὶ κάτι ἀκόμη. Ἐν τούτῳ νίκα τὸν θάνατο. Καὶ τοῦτο εἶναι μήνυμα ἐξόχως ἐλπιδοφόρο γιατί ἐμβαπτίζεται στὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ χριστιανὸς ποὺ πορεύεται μὲ μαρτυρία σταυρώσιμη δὲν γεύεται ὄντολογικὰ τὸν αἰώνιο θάνατο. Αὐτὸν ποὺ τὸν ἀποκόπτει ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸν Θεό. Καὶ τοῦτο ὅσο καὶ ἐὰν ἐξακολουθεῖ νὰ ἡχεῖ στὰ αὐτιά τῶν ἀπίστων ὡς μωρία, σὴ

συνείδηση τῶν πιστῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας προσδίδει τὸ ἀληθινὸ περιεχόμενο τῆς ζωῆς Της. Εἶναι ἡ παύλειος ὁμολογία περὶ Σταυροῦ ὡς «Χριστοῦ δύναμις καὶ Θεοῦ σοφία».

Συνεπῶς, διὰ τοῦ Σταυροῦ ἡ Ἀνάστασις διὰ τοῦ Σταυροῦ ἡ δικαίωση· διὰ τοῦ Σταυροῦ ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία.

Τὸ λοιπόν, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί· ἅς ἐμπνευσθοῦμε ἀπὸ τὸν ὁραματικὸ καὶ ἀποκαλυπτικὸ λόγο τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου «ἐν τούτῳ νίκα» καὶ ἅς προσδιορίσουμε τοὺς ἀγῶνες τῆς σύντομης ἐπίγειας ζωῆς μας μὲ κριτήριον τὸν Ζωοποιὸ τοῦ Κυρίου Σταυρό, προκειμένου ἡ δικαίωσή μας νὰ λάβει τὸν λαμπροφόρο χαρακτήρα τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάσεως, προκειμένου νὰ καταστοῦμε τελικῶς ὅλοι μας πολῖτες καὶ συμπολίτες τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἑκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιάκονος Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2023

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΝ

Τὸ πρωΐ τῆς Ε΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὸ ἱστορικὸ Ὁχυρὸ τῆς Νυμφαίας, ὅπου ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν πεσόντων ἐπὶ τῇ 82^ᾳ ἐπετειῇ τῆς Μάχης τῶν Ὁχυρῶν.

1^η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΧΟΡΩΔΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ Α.Μ.Θ.

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 1^{ης} Ἀπριλίου ἐ.ξ., στὸ Μέγαρο Μουσικῆς Κομοτηνῆς, πραγματοποιήθηκε ἡ 1^η Συνάντηση Βυζαντινῶν Χορωδιῶν τῆς Περιφερείας Ἀνατολικῆς Μακεδονίας-Θράκης μὲ θέμα: «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...».

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

Τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Στυλιανοῦ Κομοτηνῆς καὶ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων ἱερούργησε στὸν Ἱ.Ν. τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Τὸ ἑσπέρας χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μαρωνείας. Τὴν Μεγάλῃ Δευτέρᾳ τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στὴν Ἱ.Μ. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου. Τὸ ἑσπέρας χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σαππῶν. Τὴν Μεγάλῃ Τρίτῃ τέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίας Παρασκευῆς τῆς 21^{ης} Τεθωρακισμένης Ταξιαρχίας καὶ Εὐχελαίου στὸ Ἰδρυμα Χρονίως Πασχόντων «Ἀγία

Μαρίνα», στὸν οἰκισμό Ροδίτη. Τὸ ἑσπέρας ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Νικολάου Ἱάσμου. Τὴν **Μεγάλη Τετάρτη** τέλεσε τὸ Μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου στοὺς κάτωθι ναοὺς: Στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου τῆς 29^{ης} Μηχανοποιημένης Ταξιαρχίας Πεζικοῦ, στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Παντελεήμονος Γενικοῦ Νοσοκομείου Κομοτηνῆς, στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς. Τὸ ἑσπέρας ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Νηπῆρος στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ Κομοτηνῆς. Τὴν **Μεγάλη Πέμπτη** ἱερούργησε στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς καὶ χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Παθῶν στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ

τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Τὴν **Μεγάλη Παρασκευή** χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθηλώσεως στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς, καθὼς καὶ στὴν ἀκολουθία τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου στοὺς ἀκόλουθους Ἱ.Ν.: Τοῦ Δημοτικοῦ Κοιμητηρίου, τῶν Φυλακῶν Κομοτηνῆς, στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Στὸ Ἡρῶο τῆς πόλεως ἀναπέμφθηκε Δέηση μὲ τὴ συμμετοχὴ ὅλων τῶν Ἐπιταφίων τῶν Ἐνοριῶν τῆς πό-

λεως. Τὸ **Μέγα Σάββατο** ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν **Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως**: Στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Ἐλευθερίου τῶν Φυλακῶν Κομοτηνῆς, στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Παντελεήμονος τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Κομοτηνῆς, στὸν Ἱερό Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τῆς Παννυχίδος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, τὴν τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ ἐνδύθηκε σύμφωνα μὲ τὸ Πατριαρχικὸ Τυπικὸ καὶ προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας τῆς εἰκόνος τῆς Ἀναστάσεως, κατόπιν χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης.

ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὴν **Δευτέρα** τῆς **Διακαινησίμου** ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος καὶ χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Ξυλαγανῆς. Τὴν **Τρίτη** τῆς **Διακαινησίμου** ἱερούργησε στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Πολυάνθου. Τὴν **Τετάρτη** τῆς **Διακαινησίμου** προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας καὶ κατόπιν χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου Γρατινῆς. Τὴν πρῶιαν τῆς Πέ-

μπτης τῆς **Διακαινησίμου** ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ζωοδόχου Πηγῆς Γρατινῆς καὶ τὸ ἑσπέρας χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ζωοδόχου Πηγῆς Μέστης. Τὴν **Παρασκευὴ** τῆς **Διακαινησίμου** ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς. Τὸ **Σάββατο** τῆς **Διακαινησίμου** ἱερούργησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη Παπικίου Ὁρους καὶ τὸ ἑσπέρας χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Προσκυνητῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ἐνοριακὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς. Κατόπιν, τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση στὸ Ἡρῶ τῆς Ξυλαγανῆς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀναιρεθέντων 29 Ξυλαγανιωτῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν.

Ζ' ΓΕΝΙΚΟ ΙΕΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παναγίας «Ἀξιὸν Ἑστίν» τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων καὶ ἐν συνεχείᾳ κήρυξε τὴν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ 7^{ου} Γενικοῦ Ἱερατικοῦ Συνεδρίου. Κεντρικὸς ὁμιλητὴς ἦτο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Δωρόθεος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἡ Ἱερωσύνη κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννη τῆς Κροστάνδης».

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τὸ ἑσπέρας ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ἀγίου Ἀθανασίου Κοσμίου. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸ ὁμώνυμο παρεκκλήσιο Στρώμης.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο τῆς Ἀναστασιουπόλεως, ὅπου καὶ τέλεσε Μέγα καὶ Πανηγυρικὸ Ἑσπερινό.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΟ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἀργυρουπόλεως ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ ὁμώνυμο Ἱερὸ Ἐξωκκλήσιο στὰ «Παρχάρια» Νυμφαίας.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικό Ἑσπερινὸ στὸ ἐορτάζον Παρεκκλήσιο Ἀγίας Εἰρήνης Ἀρριανῶν.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΑΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Ἀθήνα, ὅπου τέλεσε τὴν Ἱερὰ Ἀγρυπνία ἐνώπιον τῆς Σεβασμίας Εἰκόνας τῆς Παναγίας τοῦ

«Ἄξιόν Ἔστιν» στὸν ἐκεῖ Ἱερὸ Μητροπολιτικό Ναό.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Κατὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, προστάτη τῶν ὁδηγῶν, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὴν ὁμώνυμη πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ Κομοτηνῆς.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Παραμονὴ τῶν Ἑλευθερίων, τὸ ἑσπέρας, ὁ Σεβασμιώτατος ὑπέδεχθη τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς «Φανερωμένης» στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικό Ναὸ Κομοτηνῆς καὶ ἀκολούθησε λιτανεία τῆς Εἰκόνας στὸν Καθεδρικό Ναὸ Κομοτηνῆς. Ἐν συνε-

χεία τελέστηκε Μέγας Πολυαρχιερατικός Ἑσπερινός. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε

Ὁρθρος καὶ Πανηγυρική Πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Ἀκολούθως ὁ Ποιμενάρχης μας προέστη τῆς ἐπίσημης Δοξολογίας ἐπὶ τῇ Ἀπελευθερώσει τῆς Κομοτηνῆς. Ἀκολούθησε ἐπιμνημόσυνη δέηση στὸ Ἡρῶ τῆς πόλεως. Στὶς ὥς ἄνω Ἀκολουθίες συμμετείχαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, Κηφισίας, Ἀμαρουσίου, Ὁρωποῦ καὶ Μαραθῶνος κ. Κύριλλος, Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἀμφιλόχιος καὶ Δράμας κ. Δωρόθεος.

ΛΗΞΗ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τὴν Παρασκευὴ 19 Μαΐου 2023 πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπίσημη λήξη τῶν Κατηχη-

τικῶν Σχολείων στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος τὴν ἡμέρα μνήμης τῆς Γενοκτονίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ τέλεσε Μνημόσυνο στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κομοτηνῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνέπεμψε Ἐπιμνημόσυνη Δέηση στὸν ἀνδριάντα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρύσανθου.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΑΠΟΔΟΣΕΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Κατὰ τὴν ἐορτὴ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε ἀρχικὰ στὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὴ Βυζαντινὴ Μονὴ τοῦ Ληνοῦ καὶ κατόπιν τέλεσε Ἱερὰ Ἀγρυπνία στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη Παπικίου Ὁρους.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος προσκεκλημένος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Γεωργίου συμμετεῖχε στὶς λατρευτικὲς συνάξεις ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Κατερίνης.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΙΒΗΡΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος, τὴν Πέμπτη 25 Μαΐου προέστη τῆς πανηγυρικῆς Ἱερᾶς Ἀγρυπνίας ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Κτητόρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων, Ὁσίων Πατέρων Ἰωάννου, Εὐθυμίου καὶ Γεωργίου.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τὴν 29^η Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως τοῦ τελευταίου Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀναιρεθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλευούσης.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὴν ἑσπερινὴ Θεία Λειτουργία γιὰ τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν ἐνδυνάμωση τῶν διαγωνιζομένων μαθητῶν στὶς πανελλήνιες καὶ προαγωγικὲς ἐξετάσεις.

ΤΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βαθυρρύακος καὶ ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Κοιμητηριακὸ Ναό.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΙΕΡΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΑΓΙΑΣ ΟΣΙΟΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΑΣ

Τὴν Τρίτη 6 Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς τμῆμα λειψάνου τῆς Ἀγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω ναὸ καὶ κατόπιν προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Γονυκλισίας.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Κατὰ τὴν ἐορτὴ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σο-

φίας Κομοτηνῆς καὶ χειροτόνησε διάκονο τὸν ἀδελφὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Μαξίμου Θεόκλητο μοναχό.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΩΝΙΤΟΥ

Τὴν Δευτέρα 12 Ἰουνίου, ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ ἑορτάζον ὁμώνυμο Ἱερὸ Ἐξωκκλήσιο στὴν Κερασιὰ τοῦ Παπικίου Ὄρους.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Παύλου Γλυκονερίου, ἐνῶ ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς προσκεκλημένος ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεήμονα συμμετεῖχε στὶς λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις τῆς μητροπολιτικῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΚΕΛΛΙΟΝ ΤΩΝ ΔΑΝΙΗΛΑΙΩΝ

Τὸ τριήμερο 17, 18 καὶ 19 Ἰουνίου, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῶν πανηγυρικῶν καὶ λατρευτικῶν συνάξεων ἐπὶ τῇ ἐορτῇ πάντων τῶν ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὄρει διαλάψαντων Ὁσίων Πατέρων.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΡΩΤΑΤΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Τὴν Παρασκευὴ 23 Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς πανηγυρικῆς Ἱερᾶς Ἀγρυπνίας ποὺ τελέσθηκε στὸν Πάνσεπτο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πρωτάτου, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ «Ἀξιόν Ἑστίν».

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο Κ.Κ. Κομοτηνής
Αριθμός Δέματος